Nye Slægter og Arter af
Saltvands-Copepoder.

Af Axel Boeck.

(Meddelt i Mødet den 7de Juni 1872.)

I Aaret 1864 fremlagde jeg i Christiania Videnskabs-Selskab en „Oversigt over de ved Norges Kyster iagttagne *Copepoder*, henhørende til *Calanidernes*, *Cyclopidernes* og *Harpactidernes* Familier," i det Hele 56 Arter, henhørende til 35 Slægter. Af disse vare 10 Slægter og 31 Arter nye for Videnskaben. Senere har jeg stadig havt min Opmærksomhed henvendt paa disse Dyrformer og især undersøgt dem, som ere fundne af mig i den indre Del af Christianiafjorden og ved Karmøen, hvilke Steder jeg længst har havt Anledning til at undersøge. Ogsaa udenfor disse 3 nævnte Familier har jeg fundet flere nye og interessante Former, men da disse nærme sig meget de parasitiske *Copepoder* og bedst kunne behandles sammen med disse, vil jeg opsætte med Offentliggjørelsen af mine Iagttagelser over dem til en senere Tid.

Uagtet Undersøgelserne saaledes have været indskrænkede til et lidet Felt, idet de kun paa tvende korte Strækninger have været mere nøiagtige, har jeg dog været saa heldig at kunne finde et ikke ringe Antal for Videnskaben nye og vigtige Former, saa at Norges Fauna ogsaa i denne Retning er af de bekjendte en af de rigeste, da den i Arternes Antal baade overtræffer Englands og Middelhavets Faunar, skjønt disse have været undersøgte i længere Tid og af langt flere Forskere, end det har været Tilfældet med vor. Foruden den Række af Arter, som jeg gjør bekjendt i dette her forelagte Arbeide, besidder ogsaa vor Fauna endnu flere Arter og Slægter, som G. O. Sars har fundet dels i Christianiafjor-

den og dels i Lofoten, hvilke af ham allerede ere undersøgte og tegnede, men hvis Beskrivelse endnu ikke er fuldstændig færdig til Offentliggjørelse.

Af de Tegninger, som han har havt den Godhed at vise mig til Sammenligning med mine, har jeg seet, at foruden ikke faa, der faldt sammen med de af mig fundne Arter, og som, ligesom mine, vare tagne i Christianiafjorden, var der flere for Videnskaben nye Former og deriblandt enkelte, som maa danne nye, meget interessante Slægter, især blandt *Calanidernes* Familie. Af bekjendte Slægter, hvoraf Arter forhen kun ere fundne i Middelhavet, saa jeg hos ham en ny Art af Slægten *Phaënna*, saa at der nu kun er faa Middelhavs-Slægter, der ikke ved nogen Art ere repræsenterede ved vore Kyster. Tvende Middelhavske Arter, der ere beskrevne af Philippi, ere af ham ogsaa fundne ved Christianssund og nævnte i hans Reiseberetning, nemlig *Peltidium purpureum* og *Metis ignea*. Da jeg ikke havde fundet disse, men vilde for Fuldstændighedens Skyld optage dem i mit Arbeide, overlod han mig sine Tegninger af disse tvende Former, hvoraf dog de af den sidstnævnte ikke vare saa fuldstændige, som han ønskede, da kun eet Exemplar havde staaet til hans Raadighed ved Undersøgelsen. Min Diagnose af disse tvende Arter er saaledes alene grundet paa hans meget omhyggelig udførte Tegninger.

Ved denne Forøgelse af Former kommer vor Fauna nu til at bestaa af 92 Arter, fordelte paa 46 Slægter, hvortil desuden kommer de, som af Claus ere anførte som fundne ved Helgoland, og som saaledes kan siges at ligge indenfor vor Faunas Omraade; i det Hele ere saaledes over 100 Arter og ikke fuldt 50 Slægter kjendte fra Havet omkring Norges Kyst. Hertil kommer ogsaa det betydelige Antal, som af G. O. Sars er beskrevet fra Ferskvandet. Naar man sammenligner dette med hvad der er bekjendt fra Englands Kyster og fra Middelhavet, skulde vi kunne antage, at vor Fauna er meget rigere end hin; dog tvivler jeg ikke paa, at ved de dygtige Forskeres Bestræbelser, som nu paa begge disse Steder undersøge denne før mindre paaagtede Dyrgruppe, vil ogsaa Formernes Antal her stige betydeligt.

Copepoderne have i den senere Tid været benyttede i den Darwin'ske Idés Tjeneste, og Professor Claus, Häckel samt andre have havt den bestemte Hensigt gjennem Undersøgelsen af de Variationer, som disse Former frembyde paa de forskjellige Steder, at vise denne Idés Gyldighed. Ihvorvel dette kan have sin store Nytte og disse Variationer frembyde mange interessante Punkter, tror jeg dog, at man først bør lære at kjende de bestemte Arter, forinden man lægger for meget Arbeide paa at studere de Variationer, hvorunder de kunne optræde. Man vil altfor let med en bestemt Theori for Øie se, hvad man ønsker.

Angaaende *Copepodernes* Systematik og Begrændsning, hvorom der i den senere Tid har været ført megen Strid, tror jeg, at Beskrivelsen af de af mig her forelagte Former vil yde et godt Bidrag; dog vil jeg for Øieblikket ikke nærmere berøre denne Del, men vente dermed til Offentliggjørelsen af en fuldstændig Monographi af de norske Saltvandscopepoder, som er færdig i Manuskript, og hvoraf det Efterfølgende kun er et meget kort Uddrag.

Beskrivelsen af de efterfølgende Former refererer sig saaledes til de allerede bekjendte Slægter og Arter. Den gives i det norske Sprog, da den kun maa betragtes som foreløbig, medens Diagnoserne i det senere Arbeide ville blive givne paa Latin.

Første Familie.

Calanidae, Dana.

Gen. I. *Pseudocalanus*, Boeck.

Clausia, Boeck 1864.

Da Claparède allerede i 1863 havde givet Navnet Clausia til en parasitisk *Copepode*, har jeg maattet opgive dette Navn og forandre det til det ovenstaaende.

Denne Slægt stemmer meget overens med den af Claus opstillede Slægt *Calanella*, hvorfra den dog afviger i Legemets Bygning, idet hos den sidste Hovedets forreste Del er meget tynd og stærkt forlænget med en triangulær fremragende Pande; i Munddelene afvige disse Slægter i Kindbakkens Bygning og ved, at hos

Pseudocalanus det andet Fodpars indre Gren er toleddet og ikke treleddet.

Til denne Slægt har jeg forhen henført Arten *elongata*, men der findes desuden endnu en Art, af hvilken jeg her vil give en kort Beskrivelse.

Pseudocalanus armatus, Boeck, n. s.

Legemet er omtrent $1\frac{1}{2}^{mm}$ langt, gulgrønt, med orangefarvet Tarm; af Øine kunde jeg ikke opdage noget Spor paa det levende Dyr. De forenede fjerde og femte Legemsringe forlænge sig bagud til en lang, lidt opadbøiet Torn; de øvre Følere ere temmelig korte; deres første Led er det tykkeste og omtrent saa langt, som tykt; det andet Led er noget kortere; de følgende fem Led ere neppe halvt saa lange, som tykke; det ottende og niende Led ere sammensmeltede; først det fjortende Led er længere end tykt, og efter dette voxe Leddene i Længde, men aftage i Tykkelse; det sidste Led er meget kort, knudeformigt, forsynet med en Knippe Børster i Enden. Det første Fodpars indre Gren er tydelig delt i to Led, og ikke enleddet, som hos Arten *elongata*; de tre følgende Fodpar ere meget kortere og stærkere byggede, end hos hin Art; Grundleddets andet Led er derfor kortere end bredt, medens det hos hin er længere end bredt. Grenenes Led ere ogsaa mindre forlængede, og den ydre Grens andet Led er kun lidt længere end bredt, medens det hos *elongata* er mere end dobbelt saa langt, som bredt. Det høire Fodpar har hos Hannen det samme Antal Led som hos *elongata*, men er ogsaa kortere i Forhold til Længden. Det fjerde Led er saa langt som det tredie, medens det er meget kort hos *elongata*. Det fjerde Haleled er hos Hunnen længere end det tredie; hos Hannen er det endnu meget længere end det tredie, der atter er betydeligt længere end det andet, medens det femte Led er særdeles forkortet. Denne Art fandtes ved Haugesund paa tredive Favnes Dybde.

Gen. II. *Candace,* Dana 1846.

Ifionyx, Krøyer 1849.

Til denne Slægt, hvoraf jeg forhen har fundet én Art, *C. norvegica,* kan jeg endnu føie tvende andre.

Candace elongata, Boeck, n. s.

Den nedre, bagre Vinkel paa det forenede fjerde og femte Legemsled er tilrundet. De øvre Føleres syvende og ottende Led ere forenede. Hos Hannen er Halens fjerde Led neppe længere end det tredie og kortere end det andet. Det første Fodpars indre Gren er tydelig toleddet. Paa det sidste Fodpar paa høire Side er det næstsidste Led kortere end det foregaaende.

Candace armata, Boeck, n. s.

Den indre, bagre Vinkel paa den forenede fjerde og femte Legemsring er stærkt udtrukket, tilspidset. De øvre Føleres ottende og niende Led ere forenede. Hos Hannen er Halens fjerde Led længere end det andet og tredie Led. Det første Fodpars indre Gren er enleddet. Paa det sidste Fodpar paa høire Side er det næstsidste Led omtrent saa langt, som det foregaaende.

Gen. III. *Euchaeta,* Philippi 1843.

Til denne Slægt, hvortil jeg forhen har opført den typiske Art *Prestandrea,* kan jeg endnu tilføie tvende Arter *E. armata* og *E. norvegica,* hvilke begge ere tagne paa 300 Favnes Dybde udenfor Skudesnæs.

Euchaeta armata, Boeck, n. s.

Hovedet er forenet med den første Legemsring. Den indre, bagre Vinkel paa de forenede fjerde og femte Legemsringe er udtrukket, tilspidset. Halens fjerde Led er hos Hunnen kun lidt kortere end det foregaaende. Gaffelleddene ere længere end brede. De øvre Følere have ingen skarpe Indsnøringer mellem Leddenes afdelte Partier. Det andet Led er ligesaa langt, det ottende længere end de tvende følgende tilsammen. Det andet Fodpars indre

Gren er tydelig toleddet med et meget kort første Led. Paa det sidste Fodpar er hos Hannen paa venstre Side det tredie Led forlænget, smalt og ikke meget kortere end det foregaaende Led.

Euchaeta norvegica, Boeck, n. s.

Hos Hannen er der en tydelig Adskillelse mellem Hovedet og det første Legemsled, hvilket ikke er Tilfældet hos Hunnen. Den indre, bagre Vinkel paa de forenede tvende sidste Led er tilrundet. Det fjerde Haleled hos Hunnen er kun lidt kortere end det foregaaende Led. Gaffelleddene ere neppe længere end brede. Paa de øvre Følere er det tredie, syvende og trettende Led knudeformig udvidede. Det ottende Led er hos Hannen længere end de tvende foregaaende. Det andet Fodpars indre Gren er enleddet. Paa det sidste Fodpar paa venstre Side er det tredie Led meget kort, ovalt, grovt saugtakket paa den indre Rand.

Gen. IV. *Heterochaeta*, Claus 1863.

Af denne Slægt, der forhen kun er fundet i Middelhavet, har jeg ved den norske Kyst paa et temmelig betydeligt Dyb fundet én Art, der afviger fra begge de af Claus beskrevne Former.

Heterochaeta norvegica, Boeck, n. s.

De øvre Følere ere ikke saa lange som Legemet. Grundleddet paa den ydre Kjæbefod er væbnet med en stærk Torn. Endeafsnittet er tydelig afsondret. De øvre Føleres første Led er længere end de fire følgende tilsammen. Det andet til fjerde Fodpars ydre Gren er omtrent tre Gange saa lang som den indre. Endeleddet er meget stort, ovalt, forsynet med tre Tænder i Indsnit paa den ydre Rand og i Spidsen samt nær denne sidste med tre grove Saugtænder. Hos Hannen er Grundleddet paa det høire femte Fodpar udtrukket i en meget stor indkrummet Hage. Den ydre Grens andet Led har paa den indre Rand en Knude. Det tredie Led er udtrukket i en stærk Spids. Paa det venstre femte Fodpar er det tredie Led paa den ydre Gren kortere end det andet og indad udtrukket i en stærk Spids, hvorimod en krum Klo fra Leddets Spids kan slaa sig ind.

Anden Familie.

Cyclopidae, Dana.

Denne Familie, som hos Dana kun indeholdt Slægten *Cyclops*, fik af Claus i 1863 en Forøgelse derved, at Slægten *Oithona* og den nye Slægt *Cyclopina* bleve førte ind under denne Familie. I det paafølgende Aar optog jeg heri de nye Slægter *Misophria* og *Thorellia*; Brady har ogsaa hertil føiet Slægten *Boeckia* samt nogle andre, der dog neppe høre herunder, og endelig kan nu hertil føies en ny Slægt *Hemicyclops*. Jeg har nu i den sidste Tid troet, at Slægten *Misophria* heller bør henregnes til *Calanidernes* Familie, især da maaske Slægten *Pseudocyclops*, Brady, kun er den af mig ubekjendte Han til Arten *M. pallida*.

Gen. I. *Cyclopina*, Claus 1863.

Til denne Slægt kan endnu føies en Art *C. longicornis*.

Cyclopina longicornis, Boeck, n. s.

Legemet er mere forlænget, end hos *C. norvegica*. De øvre Følere ere lidt længere end Hovedet og den med dette sammensmeltede første Legemsring og ere tyveleddede. De tvende første Led ere lige lange og tilsammen saa lange som det tredie Led. Dette sidste er omtrent saa langt som de fire følgende korte Led tilsammen. De følgende tiltage efterhaanden i Længde, men blive smalere. Den sidste Halefods første Led er neppe saa langt som bredt og forsynet med en lang Børste paa Siden af den undre Rand. Endepladen er liden. længere end bred, besat med fire Børster, hvoraf den ene staar i et Indsnit i den forrere Trediedel af den ydre Rand. Gaffelleddene ere omtrent saa lange som Halens tvende sidste Led tilsammen og ere paa den første af den ydre Rands Trediedel besatte med en liden Børste. Den næstinderste Halebørste er meget kortere end Halen. Farven er klar, Indvoldene grønlige. Paa Hovedet findes rosenrøde Pletter, og tvende Ringe af samme Farve sees paa de øvre Følere samt paa Halens andet Led.

Gen. II. *Hemicyclops*, Boeck, n. g.

Legemet er som hos *Cyclops*, men det afviger fra denne derved, at Kindbakkerne ere forsynede med en stor, uleddet, i Spidsen med talrige fjærdannede Børster besat Palpe. Det første Par Kjæbefødder er meget stærkt, bredt, og synes kun at være toleddet. Det andet Par er ogsaa kraftig udviklet, dets første Led er kort, det andet særdeles stort, og det tredie samt fjerde synes kun at bestaa af tvende til hinanden leddede, krumme Torne. De fire første Fodpars Grene ere treleddede. Det sidste Fodpar er pladeformigt, toleddet.

Hemicyclops purpureus, Boeck, n. s.

De øvre Følere ere syvleddede; deres andet Led er mere end dobbelt saa langt som det første og tredie Led. Det fjerde Led er noget kortere end det andet, og noget længere end det sjette, der igjen er længere end det femte. Det syvende Led er omtrent saa langt som det femte. De nedre Føleres fjerde Led er meget kortere end det tredie. Det sidste Par Fødders Grundled er kort, bredt, besat paa den bagre Rand med tynde Torne og en lang, fjærdannet Børste. Det andet Led er ovalt, men paa den bagre Rand indskaaret i Lapper og forsynet med fire tildels fjærdannede Børster. Halens første Led er saa langt som de følgende tre tilsammen. Af disse er det andet det længste og det fjerde det korteste. Gaffelleddene ere længere end det sidste Haleled og væbnede nær Enden af den ydre Rand med en Torn. Den næstinderste Halebørste er saa lang som Halen, den ydre er meget kortere. Længden er $1\frac{1}{3}^{mm}$. Legemet er prydet med Purpurtegninger, og Ægsækkene ere purpurfarvede. Kun en Hun er fanget.

Gen. III. *Cyclops*, O. F. Müller 1776.

Af denne Slægt, hvis fleste Arter opholde sig i Ferskvandet, er hos os i det salte Vand fundet *C. magniceps*, Liljeborg, ved Kullaberg i Skaane, og en ny Art *christianiensis* i Christianiafjorden.

Cyclops christianiensis, Boeck, n. s.

De øvre Følere ere syvleddede, deres tvende første Led ere opsvulmede, store, det tredie Led er derimod kort, medens det fjerde er forlænget, næsten saa langt som de tre følgende Led tilsammen. De nedre Føleres tredie Led er kort, det andet Par Kjæbefødder er meget tyndt, og deres andet Led er meget kort. Det sidste Fodpar er toleddet; Endeleddet er bredt, forsynet med en cilieret Børste midt paa den vinklede nedre Rand og i Enden med tre Børster, hvoraf den midtre ikke er fjærdannet. Gaffelleddene ere længere end det sidste dybt kløvede Led, der er kortere end det foregaaende. Den næstinderste Børste er lidt længere end Halen, den ydre er $\frac{2}{3}$ Del af dennes Længde. Legemet er klart, gjennemsigtigt, med nogle rosenrøde Pletter paa Hovedskjoldets Sider, og en rosenrød Ring sees nær Yderenden af de øvre Følere, samt en lignende paa Halens andet Led.

Tredie Familie.

Harpactidae.

Jeg anførte i Oversigten over de ved Norges Kyster iagttagne *Copepoder*, henhørende til *Calanidernes*, *Cyclopidernes* og *Harpactidernes* Familier, at jeg ikke fandt, at den af Claus gjorte Adskillelse mellem *Harpactidae* og *Peltididae* kunde gjælde, da den væsentligste Forskjel mellem dem kun beroede paa, at Legemsformen hos den første er liniær, cylindrisk, lidt sammentrykt, medens den hos den anden er flad; jeg fandt desuden en Art af Slægten *Harpacticus*, der ved sin fladtrykte Form efter Claus maatte være bleven henført til Familien *Peltididae*, uagtet den generisk ikke lod sig skjelne fra *Harpacticus*. Jeg beskrev ogsaa en Slægt *Amenophia*, der sluttede sig meget nær til *Thalestris*, hvorfra den dog afveg betydelig ved sin særdeles brede, fladtrykte Skjoldform, hvorfor den efter Claus's Anskuelse skulde regnes blandt *Peltididae*. Jeg fremhævede dog, at Slægten *Porcellidium* burde stilles som Typus for en Underfamilie under *Harpactidae* paa Grund af dens eiendommelige, for *Harpacticus* og nærstaaende Slægter afvigende

Munddele; af samme Grund troede jeg, at ogsaa *Longipedia* og nærstaaende Slægter burde udsondres fra de typiske *Harpactider*. Jeg vil saaledes dele *Harpactidae* i enkelte Underfamilier: *Longipedinae*, hos hvilke det andet Par Kjæbefødder ikke er uddannet til en Gribehaand, men fodformet, og hvorved de stemme overens med *Calanider* og *Cyclopider*; *Tachidinae*, hos hvilke den anden Kjæbefod vel er udviklet til en stærk Gribehaand, men hvis første Fodpar ikke er forskjelligt fra de følgende og ikke er uddannet som Griberedskab, men danner Svømmefødder som de følgende; hos den tredie Underfamilie er det andet Par Kjæbefødder omdannet til en stærk Gribehaand, og det første Par Fødder er forskjelligt fra de følgende samt mere eller mindre udviklet som Griberedskab. Hos den fjerde Underfamilie, *Peltidinae*, ere Munddelene eiendommelig byggede, idet Kindbakkens Palpe er særegent formet; ligeledes er den anden Kjæbefod ikke i saa høi Grad uddannet til Griberedskab, som hos den foregaaende Afdeling, men mere eller mindre omforandret. Slægten *Metis* afviger meget fra de øvrige *Harpactidae* derved, at de øvre Følere faa en tydelig leddet Bigren og de nedre Følere omdannes til stærke Griberedskaber; Kindbakkerne forlænge sig ogsaa, ligesom deres Palpe og de øvrige Munddele blive rudimentære, hvorved Formen tydelig henviser til denne Slægts parasitiske Levemaade. Det første Fodpar danner ogsaa et stærkt Griberedskab, medens de tre følgende ere Svømmefødder og det fjerde synes at mangle. Den maa derfor danne Typus paa en Underfamilie, som jeg har benævnt *Metinae*. Hvorvidt Slægten *Setella* ligeledes bør blive Typus paa en ny Underfamilie, kan jeg ikke nu afgjøre, da jeg ikke har havt tilstrækkelig Anledning til at undersøge en Art, der meget sjelden findes i Christianiafjorden.

Første Underfamilie.

Longipedina.

Gen. I. *Ectinosoma*, Boeck 1864.

Til denne Slægt, som jeg opstillede paa Arten *melaniceps*, kan jeg tilføie tvende nye fra Christianiafjorden, hvorhos jeg vil gjøre

nogle Rettelser ved min dengang givne Slægtskarakter. Det første Par Kjæbefødder er ikke toleddet, men treleddet; det første og det andet Led ere meget forlængede, medens det tredie er temmelig kort, men væbnet med flere stærke og brede Torne. Det sidste Fodpar danner ikke en enkelt Plade, men der findes et tydelig adskilt Grundled.

Ectinosoma Sarsii, Boeck, n. s.

De øvre Følere ere meget korte, femleddede. Det femte Fodpar er forlænget. Grundleddets meget forlængede indre Rand er paa Enden væbnet med tvende lige lange Torne. Endepladen er omtrent dobbelt saa lang som bred, besat med tvende brede Torne, der ere meget kortere end denne, og paa Enden af en Lap i den ydre Rand findes der en lignende Torn. Gaffelleddene ere ikke fuldt dobbelt saa lange som brede, og lidt kortere end det sidste Haleled, der er omtrent saa langt som det foregaaende. Længden er $1\frac{1}{2}^{mm}$, Farven straagul.

Ectinosoma curticornis, Boeck, n. s.

De øvre Følere ere meget korte, sexleddede. Det sidste Fodpar er lidet; Grundleddets forlængede indre Rand er besat med en lang og en kortere Børste, hvoraf den sidste dog er længere end Grundleddet. Endepladen er lidt længere end bred, trelappet, hver Lap er forsynet med en lang Børste. Gaffelleddene ere omtrent dobbelt saa lange som brede, og kun ubetydelig kortere end det dybt spaltede sidste Haleled. Længden er $\frac{2}{3}^{mm}$, Farven gulhvid. Begge disse Arter findes i Christianiafjorden 16 Favne dybt paa Mudderbund.

Gen. II. *Zosime*, Boeck, n. g.

De øvre Følere ere meget forkortede, sexleddede; de nedre Føleres indre Gren er forlænget, smal, fæstet paa Enden af Følerens forlængede Grundled. Kindbakkens Palpe er stor og synes at bestaa af et vel udviklet Grundled og tvende Endeled. Kjæbernes Palpe er kraftig, firefliget. Det første Par Kjæbefødder har tre vorteformede med fjærdannede Børster besatte Fremspring i den

indre Rand. Det andet Par Kjæbefødder er smalt, treleddet, det tredie Led er knudeformet, med nogle Børster paa Enden. Det første Fodpars ydre Gren er treleddet, den indre toleddet; de tre følgende Pars indre Gren er treleddet; det femte Fodpar er lidet baade hos Hunnen og hos Hannen, næsten rudimentært.

Zosime typica, Boeck, n. s.

Pandehornet er afskaaret paa Enden, med tvende smaa Børster. De øvre Føleres andet Led er det længste og saa langt som de fire følgende Led tilsammen. Det andet Par Kjæbefødders første Led er dobbelt saa langt som de tvende følgende tilsammen. Begge Led paa det første Fodpars indre Gren ere lige lange, den ydre Gren er væbnet med lange, næsten kamdannede Børster. Paa det sidste Fodpar hos Hunnen er Grundleddet meget udvidet i Bredden. Den indre Del af dette er lidet udviklet og forsynet med tre lange Børster. Den ydre Del er stærkt uddragen, smal, paa hvis Ende en lang Børste er fæstet. Endeleddet er kun lidt længere end bredt, firekantet, paa Enden forsynet med tre lange Børster og paa den ydre Rand med en lignende kortere. Hos Hannen er Grundleddet meget smalere, indad lidet udvidet og der kun forsynet med to Børster; udad er det mindre udtrukket og besat med to Børster. Endeleddet er i Forhold større og besat med to Børster paa den indre og ydre Rand. Halens Led har paa den bagre Rand en Række stumpe Torne. Gaffelleddene ere hos Hunnen længere og smalere end hos Hannen, hvor de ere omtrent saa lange som Halens tvende sidste Led tilsammen. Den længste Halebørste er kortere end Halen, den ydre er omtrent halv saa lang. Denne Art blev fundet ved Ladegaardsøen i Christianiafjorden paa sexten Favnes Dybde paa Mudderbund.

Gen. III. *Bradya*, Boeck, n. g.

Legemet er ligt *Ectinosoma*. De øvre Følere ere meget korte, syvleddede. De nedre Føleres indre Gren er forlænget, treleddet, fæstet til Yderenden af Grundleddet. Kindbakkens Palpe er vel udviklet, begge dens Grene ere store, enleddede; Kjæbernes Palpe

ogsaa vel udviklet, firelappet. Den første Kjæbefod er meget stærk; Grundleddet er forlænget, med tre vorteformede Fremspring paa den indre Rand, der hver er forsynet med tre korte, fjærdannede Børster i Enden. Det følgende Led er særdeles forlænget, hvorpaa følge tre meget korte med fjærdannede Børster besatte Led. De fire første Fodpars Grene ere treleddede og af den samme Bygning. Det sidste Fodpar er lidet, toleddet. Grundleddet er indad kun lidt udviklet. Halens to første Led ere hos Hunnen skilte ved en Fure.

Bradya typica, Boeck, n. s.

Legemet er 1^{mm} langt, cylindrisk, smalt, kun lidt bredere fortil og smalere bagtil med jevn Overgang mellem Kroppens og Halens Led. Gaffelleddene blive smalere udad og ere omtrent saa lange som Halens sidste Led, eller noget kortere; deres Mellemrum danner en Vinkel, der nærmer sig en ret. Halens første Led viser hos Hunnen en tydelig Adskillelse i tvende Led, saa at Halens Led ere af det samme Antal hos begge Kjøn. De øvre Følere ere særdeles korte, syvleddede, det andet og tredie Led ere de længste og bredeste; det fjerde og femte have samme Bredde, men ere tilsammen omtrent saa lange som det tredie Led. De tvende sidste ere korte og smale, alle ere besatte med lange Børster. De nedre Føleres Bigren er fæstet til Hovedgrenens meget stærke første Led. Den har samme Længde, men er smalere end Hovedgrenens tvende sidste Led og tydelig delt i tre Led, hvoraf det midtre er meget lidet. Kindbakkens Palpe er meget stor, Grundleddet er forlænget. Kjæberne ere kraftige og have i Spidsen tre fjærdannede, tornformede Børster. Palpen er meget stor, sammensat, firelappet, med talrige, fjærdannede Børster. Den første Kjæbefods Grundled er stort, i den forrere Rand besat med tre vorteformede Fremspring, hvoraf hvert er besat med tre korte, men stærke fjærdannede Børster; det andet Led er noget kortere og smalere, dog langt, og udvider sig lidt mod Enden af den indre Rand; de tre følgende Led ere korte og forsynede med lange Børster. Den anden Kjæbefods Grundled er kort, det andet Led er forlænget, det tredie er knu-

deformet, besat med tre lange, fjærdannede Børster. De fire første Fodpar ere af ens Bygning, med treleddede Svømmegrene; Leddene paa disse ere korte, med talrige Torne paa de ydre Kanter; de længere og stærkere Torne paa Enden af Leddene ere saugtakkede. Det sidste Fodpar er hos Hunnen meget lidet, Grundleddet er indad ikke meget stærkt udvidet, afrundet og har to Børster paa Enden. Dets Endeplade er meget liden, kun lidt længere end bred, paa Enden forsynet med tre Børster, hvoraf den ene er lang. Den er funden i Christianiafjorden paa 16 Favnes Dybde paa mudret Bund.

Anden Underfamilie.

Harpactinae.

Hos denne Underfamilie er den anden Kjæbefod omdannet til et stærkt Griberedskab i Form af en Gribehaand. Det første Fodpar kan enten være ligt de følgende og uddannet til en Svømmefod, eller ogsaa mere eller mindre udviklet til en Gribefod.

Gen. I. *Amymone*, Claus 1863.

Amymone rubra, Boeck, n. s.

Legemsformen er lig den hos *A. sphaerica*, Claus, men den nedre bagre Vinkel paa Hovedet er udtrukket i en Spids. De øvre Følere er otteleddede hos begge Kjøn. Det andet Par Kjæbefødders Haand er noget kortere og stærkere end hos den foregaaende Art. Det femte Fodpars andet Led har ingen Tand, men kun Børster. Farven er lysebrun, med et lyserødt Baand rundt Hovedskjoldet og paa den bagre Rand af dette og de følgende Legemsringe samt paa den første Halerings Sidedel.

Gen. II. *Stenhelia*, Boeck 1864.

Til denne Slægts Karakteristik havde jeg forglemt at tilføie, at den har en dobbelt Æggesæk. Ved Haugesund har jeg fundet en ny Art, der fuldstændig stemmer overens med den typiske Art *gibba*, undtagen deri, at det første Fodpars indre Gren er kortere end den ydre og kun toleddet, medens den hos *Gibba*

er forlænget, treleddet og med et meget langt første Led. Heri stemmer den overens med Brady's Slægt *Delavalia*, men da Munddelene for denne sidstnævnte Slægt ikke ere kjendte fuldstændig, vover jeg ikke at henføre den efterfølgende Art fra Christianiafjorden til hin Slægt, men foretrækker at stille den under *Stenhelia*.

Stenhelia longicaudata, Boeck, n. s.

Pandehornet er forlænget, paa Enden besat med tvende smaa Børster i smaa Indsnit. De øvre Følere ere mere forlængede end hos den typiske Art. Det første Fodpars indre Gren er kortere end den ydre, idet det første Led er meget kort og de tvende sidste Led ikke ere adskilte. Det sidste Fodpars Grundled er lidet udvidet indad og der forsynet med tre lange Børster. Endepladen er oval. Gaffelleddene ere meget forlængede, smale, omtrent saa lange som Halens tre sidste Led tilsammen. Længden er kun $\frac{1}{2}$mm. Farven er hvid med et gult Anstrøg over Halen.

Gen. III. *Ameira*, Boeck 1864.

Til denne Slægt, hvis øvre Følere ere otteleddede, hvis nedre Føleres Bigren er kort, enleddet, samt hvis Kindbakkers Palpe ogsaa er kort, enleddet, og hvis fire første Fodpars Grene ere treleddede, henregner jeg en meget liden Art fra Christianiafjorden.

Ameira parva, Boeck, n. s.

De øvre Følere ere meget korte og tykke, det andet Led er ikke saa langt som tykt, og kun ubetydeligt længere end det tredie. De tre første Endeled ere neppe saa lange som tykke. Paa det første Fodpars indre Gren er det første Led meget kort, saa at det neppe er længere end det følgende Led. Det femte Fodpars første Led er indad kun lidt udvidet og besat med to Børster paa den indre Rand og med to i Spidsen, hvoraf den ene er lang. Endepladen er meget forlænget, krummet og besat med tre til fire Børster paa den indre Rand og med to paa Enden.

Gen. IV. *Mesochra*, Boeck 1864.

Denne Slægt skiller sig fra den foregaaende ved færre Led i de øvre Følere, ved en mere udviklet Palpe paa Kindbakkerne, idet den dannes af et stort Grundled og en Endegren, og endelig ved at det andet til fjerde Fodpars indre Gren er to-, ikke treleddet. Jeg har fundet en ny Art i Christianiafjorden, saa at Antallet nu er fire.

Mesochra minuta, Boeck, n. s.

De øvre Føleres tredie og fjerde Led ere sammensmeltede, tilsammen neppe længere end det andet, der omtrent er saa langt som bredt. De tre Endeled ere korte. Det sidste Fodpars Grundled er ikke stort, men forlænget indad og besat med fem lange Børster paa den indre Rand og paa Enden. Endepladen er forlænget, meget smal, besat med tre Børster i den ydre Rand og med tre i Spidsen. Gaffelleddene ere dobbelt saa lange som brede og saa lange som det sidste Haleled.

Gen. V. *Laophonte*, Philippi 1840.

Cleta, Claus 1863.

Claus har især forøget denne Slægt med mange Arter fra Middelhavet. Ved Norges Kyster synes denne Slægt at forekomme i talrige Arter, og foruden de fire af mig allerede før opstillede Arter kan jeg nu tilføie flere nye. Claus anfører i sin Slægtskarakter for *Cleta*, at Kindbakkens Palpe skal være toleddet, men jeg har kun fundet den enleddet, idet der vel findes Spor af et andet Led, men kun som en stærk, tyk, fjærdannet Børste. I 1864 angav jeg, at Bigrenen paa de nedre Følere skulde være enleddet; dette er dog ikke Tilfældet, idet jeg har fundet hos flere Arter, at den er tydelig toleddet. Fra den foregaaende Slægt, som den ligner deri, at det andet til fjerde Fodpars indre Gren er toleddet, skiller den sig saaledes i de nedre Føleres og Munddelenes Form. Alle Arter ere fundne i Christianiafjorden undtagen *L. nordlandica*, der er funden i Langenæs i Nordland.

Laophonte elongata, Boeck, n. s.

Legemet er forlænget. De midtre Haleringe ere saugformigt

afsatte og forsynede med fine Tornerækker langs den bagre Rand. Gaffelleddene ere særdeles forlængede, mere end dobbelt saa lange som det sidste Haleled. De øvre Føleres andet og tredie Led ere forlængede, omtrent lige lange. Endedelen er toleddet. Det første Fodpar er særdeles langt og smalt, den ydre Grens første Led er næsten tre Gange saa langt som den tynde indre Gren, der er toleddet, med et forlænget andet Led. Det femte Fodpars Grundled er lidet, med tre Børster paa den forlængede indre Rand; Endeleddet er særdeles forlænget, smalt, næsten fire Gange saa langt som bredt, med tre Børster i den ydre Rand og med to paa Enden. Legemet er $\frac{2}{3}^{mm}$ langt, graabrunt af Farve.

Laophonte Koreni, Boeck, n. s.

Halens Ringe ere saugformig afsatte, Gaffelleddene ere kun lidt længere end brede, meget kortere end det sidste Haleled. De øvre Følere ere korte, det tredie Led er meget længere end det andet, der neppe er længere end bredt, Endedelen er treleddet. Det første Fodpar er temmelig kort, den indre Gren er længere end Halvdelen af den ydres første Led. Det femte Fodpars Grundled er kort; den indre Rand er ikke forlænget bagud. Endepladen er omtrent dobbelt saa lang som bred, forsynet paa Enden med fire Børster. Legemets Længde er $\frac{2}{3}^{mm}$.

Laophonte nordlandica, Boeck, n. s.

Legemet er mindre forlænget end hos de foregaaende Arter. De øvre Føleres tredie Led er kun lidt længere end det andet. Endeafsnittet er treleddet. Det første Fodpars indre Gren er $\frac{2}{3}$ af den ydre i Længde. Det første Fodpars Grundled er meget bredere end langt, dets indre Rand besat med tre, fire eller fem lange Børster. Endepladen er bredere end lang, i Enden afrundet og forsynet der med fem lange Børster. Gaffelleddene ere ikke dobbelt saa lange som brede, kortere end det sidste Haleled.

Laophonte affinis, Boeck, n. s.

Legemsleddene ere ikke saugformig afsatte; kun de bagre Haleringe ere forsynede med fine Torne paa den bagre Rand. Gaf-

felleddene ere tre til fire Gange saa lange som tykke og ikke fuldt dobbelt saa lange som det sidste Haleled. Det første Fodpars indre Gren er kun toleddet, med et meget forlænget andet Led, og kun lidt længere end den halve Del af den ydre Grens første Led. Det femte Fodpars Grundled er forlænget, ikke meget bredt, den indre Side forlænger sig til over Midten af den ydre Plades Længde og er paa den indre Rand besat med tre fjærdannede Børster og i Enden med en lignende. Den er 1^{mm} lang, brungul, med mørkebrune Indvolde.

Laophonte minuta, Boeck, n. s.

De øvre Føleres Grunddel er meget kort og tyk, saa at det tredie Led neppe er dobbelt saa langt som bredt. Endedelen er treleddet. Det første Fodpars indre Gren er længere end Halvdelen af den ydre Grens første Led. Det sidste Fodpars Grundled er kun lidt forlænget, med fire Børster paa den forlængede indre Rand. Endepladen er bred, oval, kun lidt længere end bred, med to Børster paa Enden og med fire paa den ydre Rand. Gaffelleddene ere omtrent dobbelt saa lange som brede, kortere end det sidste Haleled.

Gen. VI. *Cletodes*, Brady 1872.

Liljeborgia, Claus 1866.

Da Navnet Liljeborgia allerede før er benyttet til en Amphipode, maa det ombyttes med Cletodes.

De øvre Følere ere sexleddede; de nedres indre Gren synes at mangle. Kindbakkernes Palpe er kort, smal, toleddet. Den første Kjæbefod har paa den indre Rand et vorteformet Fremspring. Det første til fjerde Fodpars indre Gren er toleddet, den ydre er treleddet. Det femte Fodpars Grundled er kun lidet udviklet.

Denne Slægt afviger saaledes fra *Laophonte* ved Mangel af Bigren paa de nedre Følere, ved Formen af Kindbakkens Palpe og af det første Par Kjæbefødder, samt ved at det første Fodpars indre Gren er kort, toleddet.

Cletodes laticauda, Boeck, n. s.

Legemet er meget forlænget, smalt; de øvre Føleres første Led

er længere end det andet, og det sjette Led er længere end det femte. Det første Fodpars indre Gren er lidt kortere end den ydre, og dens første Led er meget kortere, men tykkere end det andet. Det sidste Fodpars første Led er særdeles kort, men bredt; den indre Del forlænger sig i et kort med tre lange fjærdannede Børster besat Fremspring. Endepladen er lidt mere end dobbelt saa lang som bred, forsynet med to forlængede Torne paa den ydre Rand og tre paa Enden. Gaffelleddene ere forlængede og meget tynde, besatte med en forlænget Torn paa den ydre Rands forreste Fjerdedel, med to lignende paa den indre Rand og med tre Børster paa Enden, hvoraf den midtre er omtrent tre Gange saa lang som Gaffelleddet. Disse Gaffelled sidde meget langt fra hinanden paa det særdeles brede sidste Haleled, der er lige saa langt som de tvende foregaaende Led tilsammen. Legemet er $\frac{3}{4}$mm langt.

Cletodes Buchholzii, Boeck, n. s.

Det femte Fodpars første Led er smalt og forlænger sig paa den indre Side til et kort Fremspring, der er forsynet med tre lange fjærdannede Børster. Endepladen er særdeles liden, oval, besat med tre Børster, hvoraf den midtre er den længste. Gaffelleddene ere lidt mere end dobbelt saa lange som tykke og omtrent saa lange som Halens sidste Led. Midt paa den ydre Rand ere de væbnede med to smaa Torne, og den længste Halebørste er omtrent saa lang som Halen. Begge Arter ere fra Haugesund.

Gen. VII. *Enhydrosoma*, Boeck, n. g.

De øvre Følere ere femleddede med en treleddet Grunddel og toleddet Endedel. De nedre Føleres Endegren er særdeles kort, enleddet, Kindbakkernes Palpe er utydelig tredelt. Kjæbernes Palpe er liden. Det første Par Kjæbefødders Grundled har tvende vorteformede Fremspring. Endedelen er tydelig toleddet. Det første Fodpars indre Gren er ikke gribende, kortere end den ydre, toleddet. De følgende tre Pars indre Gren er ogsaa toleddet, sjelden er Grenen paa det fjerde Par enleddet. Fra Slægten *Cletodes* (Liljeborgia) skiller denne sig ved at have en enleddet Bigren paa de

nedre Følere, en forlænget treleddet Palpe paa Kindbakkerne og ved en mere udviklet anden Kjæbefod.

Enhydrosoma curticauda, Boeck, n. s.

Pandehornet er i Spidsen bredt, indskaaret. Det femte Fodpars første Led er smalt, dets indre Rand forlænger sig til den ydre Plades Midte, og det har to Børster paa denne Rand og en paa Enden. Den ydre Plade er meget forlænget, smal, med talrige korte Børster paa den ydre Rand og med tre grovere paa Spidsen. Gaffelleddene ere ægformede, noget længere end brede, besatte med en kort Børste paa Enden og med en Torn midt paa den ydre Rand. De ere kun ubetydeligt længere end det sidste Haleled. Længden er $\frac{2}{3}$mm, Farven brun.

Enhydrosoma longicaudata, Boeck, n. s.

Pandehornet er tilrundet paa Enden. Det femte Fodpars første Led er meget lidt udvidet paa den indre Rand og besat med en fjærdannet Børste paa denne og med to i Spidsen. Det ydre Hjørne er særdeles forlænget, smalt. Endepladen er meget smal, forlænget, med to lange, fjærdannede Børster paa den ydre Rand, en paa den indre og to i Spidsen. Gaffelleddene ere særdeles lange, smale, lidt længere end Halens tvende sidste Led tilsammen, den længste Børste er kun saa lang som Gaffelleddet. Længden er 1mm, Farven gul. Begge Arter ere fra Christianiafjorden.

Gen. VIII. *Danielssenia*, Boeck, n. s.

De øvre Følere ere korte, fireleddede, de nedres indre Gren er toleddet. Kindbakkernes Palpe er vel udviklet, med tvende Endegrene. Den første Kjæbefod har paa den indre Rand tvende vorteformede Fremspring. Det første Fodpars indre Gren er toleddet, den anden, tredie og fjerde ere treleddede. Det femte Fodpars første Led er indad meget udvidet.

Fra den af Claus i 1866 opstillede Slægt *Jurinia*, hos hvilken ligeledes den indre Gren paa det første Fodpar er toleddet, medens den paa de tre følgende er treleddet, skiller den sig der-

ved, at de øvre Følere kun ere fireleddede, de nedres Bigren toleddet samt ved sine meget stærke og vel udviklede Palper paa Kindbakker og Kjæber. Den typiske Art er fra Haugesund.

Danielssenia typica, Boeck, n. s.

Pandehornet er bredt, tilrundet fortil. De øvre Føleres andet Led er længere end det tredie, der i det ydre Hjørne er forlænget. Det fjerde Led er ovalt, med talrige, fjærdannede Børster. Det første Fodpars ydre Gren er saa lang som den indre og forsynet med mange kamdannede Børster. Den indre Grens andet Led er meget længere, men smalere end det første Led, og paa Enden besat med tre lange, fjærdannede Børster. Det sidste Fodpars første Led er indad stærkt udvidet til Enden af det andet Led og har fire Børster paa den tilrundede Ende. Det andet Led er kun lidt længere end bredt, med tre Børster paa den ydre Rand, en i Spidsen og en paa den indre Rand. Gaffelleddene ere ubetydeligt bredere end lange, og kun lidt kortere end det sidste Haleled. Dyrets Længde er $\frac{2}{3}^{mm}$, dets Farve er brunlig, og det har et meget stort, rødt Øie.

Gen. IX. *Dactylopus*, Claus 1863.

Claus opstillede denne Slægt i 1863, idet han væsentlig fremhævede, at de nedre Føleres Bigren er treleddet, at det første Fodpars Grene ere treleddede, væbnede med fingerdannede Børster, og at dets indre Grens første Led er meget forlænget, medens de tvende sidste ere temmelig korte. Dernæst viste han, at Kindbakkens Palpe er forsynet med to Endegrene, hvori denne Slægt saaledes ligner Slægten *Harpacticus*, ligesom ogsaa Kjæbernes Bygning er som hos denne Slægt. — Hertil henførte han otte Arter samt afbildede Munddelene paa *Dactylopus Strömii*, Baird, og under Beskrivelsen af Slægten henvises til disse Dele. Denne nævnte Art maa derfor ansees for Typus paa hans Slægt. Af de Arter, han imidlertid henførte til denne Slægt, var der nogle, der saa meget afvege fra denne typiske Art, at de ikke kunde blive staaende. De maatte udsondres, og i 1864 stillede jeg derfor den af ham hertil henførte *D. pygmaeus* til en ny af mig opstillet Slægt, *Mesochra*.

Arterne *D. tisboides* og *D. porrectus* stemme overens med *D. Strömii*, derimod afvige *D. tenuicornis* og *D. longirostris* samt en ny Art noget fra de øvrige, hvorfor jeg har foretrukket at opføre disse under en ny Slægt, istedetfor at stille alle sammen.

Dactylopus longipes, Boeck, n. s.

Pandehornet er smalt og naar neppe frem til Midten af de øvre Føleres andet Led. Dette sidstnævnte er det længste af alle ni Led og kun lidet længere end bredt; det tredie og fjerde Led ere omtrent lige lange, og et sjette Led er ikke fuldt saa langt som de tre sidste tilsammen. Det første Fodpar er forlænget, smalt; dets indre Gren er meget lang og tynd; en Børste er fæstet i den ydre Kants øvre Fjerdedel, og Grenens tvende sidste Led ere sammensmeltede. Den ydre Gren er, skjønt forlænget og meget smal, kortere end det første Led paa den indre. Grenene paa de tre følgende Fodpar ere smale, lange; deres indre Gren er meget kortere end den ydre. Det femte Fodpars første Led er indad kun lidet udvidet og neppe saa bredt som langt. Endepladen er oval, omtrent tre Gange saa lang som bred og forsynet med tre Børster i den indre Rand, tre i den ydre og to paa Enden. Gaffelleddene ere omtrent halvt saa lange som Halens sidste Led. og dobbelt saa brede som lange. Den længste Halebørste er omtrent saa lang som Halen, den ydre er kun halv saa lang. Den fandtes i Christianiafjorden paa 16 Favnes Dybde.

Dactylopus abyssi, Boeck, n. s.

Legemet er meget bredere end hos den foregaaende Art. De øvre Følere ere otteleddede, besatte med talrige, stærke, fjærdannede Børster; det andet Led er det længste, omtrent saa langt, som de tvende følgende tilsammen. Bigrenen paa de nedre Følere er meget forlænget og stærk. Det andet Par Kjæbefødders Haand er paa den forrere Rand besat med en Række lange Torne. Det første Fodpar er meget stærkt; dets Grene har paa den forrere Rand lange Torne. Den ydre Grens andet Led er knapt saa langt som bredt. Den indre Grens første Led er kort, omtrent tre Gange

saa langt som bredt, og nær Enden af den ydre Rand er der fæstet en lang Børste. Dens tvende sidste Led ere tilsammen omtrent saa lange som dens første Led, men meget smalere; det tredie Led er længere end det andet og forsynet paa Enden med to Gribebørster. De tre følgende Fodpars indre Gren er kun lidt kortere end den ydre. Det femte Fodpars første Led er nedad stærkt udvidet og har paa den indre Rand tre stærke, fjærdannede Børster samt mellem disse en meget kort, men stærk Torn; paa dets Ende sees en længere og en kortere fjærdannet Børste. Endepladen er noget længere end bred, forsynet paa den ydre Rand med tre, paa den indre med en og i Spidsen med to fjærdannede Børster. Gaffelleddene ere kun ubetydeligt kortere end det sidste Led og ere bredere end lange. Den længste Halebørste er lidt længere end Halen, den ydre er en Trediedel af dennes Længde. Den blev funden paa 80 Favnes Dybde ved Haugesund.

Gen. X. *Diosaccus*, Boeck, n. g.

Jeg har i det Foregaaende vist, at *Dactylopus tenuicornis* og *D. longisostris* samt en ny Art, der vil blive kortelig beskrevet, bør danne en ny Slægt, der slutter sig nær til Slægten *Dactylopus*.

De øvre Følere ere otteleddede, med en lang fireleddet Grunddel og med en kort Endedel. De nedre Føleres Bigren er kort, toleddet. Kindbakkens Palper dannes af et stort Grundled og af en Endegren, den indre, medens der kun viser sig Spor af den ydre. Det første Fodpars ydre Gren er kort, treleddet, den indre Gren er treleddet; det første Led er meget forlænget, medens det andet og det tredie ere korte. De tre følgende Fodpars begge Grene ere treleddede hos Hunnen, hos Hannen er det andet Fodpars ydre Gren kun toleddet, men en meget stærk Torn erstatter det tredie Led. Det sidste Fodpar er hos Hunnen meget stort, toleddet, hos Hannen derimod lidet. Der findes to Æggesække.

Diosaccus abyssi, Boeck, n. s.

De øvre Følere ere hos denne Art kortere end hos *D. tenuicornis*, og det andet Led er neppe dobbelt saa langt som tykt.

Det første Fodpars ydre Gren er kun lidt kortere end det første Led paa den indre, og Endeleddet er rundagtigt med fire knæformet bøiede Børster paa Enden. Det sidste Fodpars første Led er kun lidt udvidet paa Enden og er besat med fem Børster paa den indre Rand. Endepladen er neppe længere end bred ved Roden, tilspidser sig mod Enden samt er paa den ydre Rand besat med tre, paa den indre med en og i Spidsen med to Børster. Gaffelleddene ere meget kortere end brede og kun lidt kortere end det sidste Haleled, der er omtrent saa langt som det foregaaende.

Tredie Underfamilie.

Peltidinae.

Claus opstillede denne som en Familie ved Siden af *Harpactidae*, *Cyclopidae*, *Corycaeidae*, *Calanidae* o. s. v. paa nogle Slægter af *Copepoder*, der stode meget nær *Harpactidae*, men som skilte sig fra disse væsentlig kun ved sit brede, afplattede, af et tykt, for det meste porøst Chitinpantser bedækkede Legeme. Forøvrigt skulde de ifølge ham ikke kunne skilles fra hin Familie. Han henførte til denne Familie Slægterne *Oniscidium (Peltidium)*, *Porcellidium (Thyone)*, *Alteutha*, *Zaus* og *Eupelte*. Jeg fandt i 1864, at de af ham for denne Familie opførte Karakterer vare saa svage, at herpaa ingen Familie kunde grundes, især da jeg fandt en Art af Slægten *Harpacticus*, der ved sit nedtrykte Legeme lignede Arter, hørende til *Peltididae*, og at Slægten *Amenophia* lignede aldeles Slægterne, der henhøre til denne Familie, men dog stod Slægten *Thalestris* meget nær. Jeg fandt dog ogsaa, at Munddelene hos *Porcellidium* vare saa eiendommelig byggede, at der var Grund til at udsondre denne Slægt, hvorfor jeg ogsaa satte den i en egen Afdeling, *Porcellidina*. Jeg har dog nu troet at burde optage *Peltididae* ikke som en Familie, men som en Underfamilie, *Peltidinae*, efterat have havt Anledning til at undersøge *Scutellidium*, Claus (*Psamate*, Phil.), *Aspediscus*, Norman, *Peltidium*, Phil. (*Oniscidium*, Claus). Jeg har ved disse Undersøgelser fundet, at disse Slægter stemme meget overens, ved at de nedre Føleres Bisvøbe er stor,

fæstet til Følerens forlængede første Led, ved at Kindbakkernes Palpe er meget stærkt udviklet, dog mindre hos *Peltidium* end hos de øvrige nævnte Slægter, ved det andet Par Kjæbefødders svage Bygning samt endelig ved det forlængede smale, femte Fodpar.

Til de denne Familie tilhørende Slægter og Arter, som jeg har fundet ved Norges Kyst, kan ogsaa tilføies *Peltidium purpureum*, Philippi (*Oniscidium armatum*, Claus), der af G. O. Sars er fundet ved Christianssund.

Fjerde Underfamilie.

Metinae.

Fra de til Familien *Harpactidae* henhørende Slægter afviger den af Philippi opstillede Slægt *Metis* meget, især i Følernes og Munddelenes Bygning, medens den i den ydre Legemsform stemmer mere overens med disse Slægter end med dem, der høre til nogen anden Familie. Jeg har derfor stillet den til *Harpactidae*, men, for at skille den fra de andre Slægter, i en egen Underfamilie, *Metinae.* Eiendommelig for denne og ganske afvigende fra de andre fritlevende *Copepoder* er Bygningen af de øvre Følere, der besidde en eiendommelig leddet Bigren, som er fæstet til det tredie Led af Hovedgrenen. De nedre Følere ligne dem hos de andre *Harpacticus*-Slægter, men ere meget stærkere uddannede til Griberedskaber og væbnede med Gribeklør, end det er Tilfældet hos disse. Det første Fodpar er ogsaa uddannet til Griberedskab, dog er dette ikke meget stærkere end hos mange andre Slægter. Eiendommeligt for *Metis* er, at det femte Fodpar, der hos alle *Harpactidae* er rudimentært og ligner ikke de foregaaende Par, synes her aldeles at mangle. Munddelene ere noget udvidede; Kindbakken forlænget, forsynet med en liden Palpe. Da den eneste Slægt og Art, der hører hid, *Metis ignea*, er lidet kjendt, tilføier jeg her en kort Beskrivelse af samme.

Gen. *Metis*, Philippi 1843.

Legemet er kort, tykt, ovalt, og den første Legemsring er forbunden med Hovedet. De øvre Følere ere korte, fra deres tredie Led udgaar der en længere treleddet Hovedgren og en kortere toleddet Bigren, der i Enden er forsynet med en lang, klar Børste. De nedre Følere ere stærke, treleddede, det tredie Led er væbnet med flere stærke Gribeklør; den indre Gren mangler. Kindbakkerne ere stærke, i Spidsen indskaaret i Tænder; deres Palpe er liden, enleddet. De andre Munddele vare utydelige. Første Fodpar er meget stærkt, med en længere treleddet ydre og en kortere toleddet indre Gren; begge ere i Spidsen væbnede med Gribeklør. De følgende tre Fodpar ere uddannede til Svømmefødder, deres Grene ere treleddede, den indre er noget kortere end den ydre. Det femte Fodpar synes at mangle.

Metis ignia, Philippi 1843.

De øvre Føleres andet Led gaar ud i en lang, krummet, tyk Torn, der er saa lang som det tredie Led. Det første Fodpars ydre Gren er næsten dobbelt saa lang som den indre, dens tredie Led er kortere end det andet og væbnet med fire lange Gribebørster, hvoraf den nederste er den korteste, men stærkeste, den øvre den længste, men tyndeste. Den indre Grens første Led er neppe mere end halvt saa langt som det andet, der i Spidsen er væbnet med to Gribeklør, hvoraf den indre er den længste. Gaffelleddene ere lidt længere end tykke og omtrent saa lange som det sidste Haleled. Den indre længste Halebørste er lidt kortere end Legemet. Den ydre er neppe en Trediedel af den indres Længde. Dyret er $\frac{1}{2}$mm langt, Farven er stærk-brunligrød. Et Exemplar blev fundet af G. O. Sars ved Christianssund.